

895.92.23008
NG 558 V

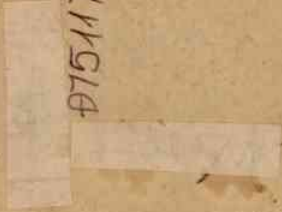

NGƯỜI
VĨNH LINH
QUẢNG BÌNH

Tập màu chuyện

THƯ VIỆN
THỦ - THIÊN

Đ151175

NHÀ XUẤT BẢN PHÒ THÔNG
1969

Chịu trách nhiệm xuất bản
Hoàng Trọng Nghĩa

Biên tập
Vũ Mai

Trình bày bìa
Đặng Đức Sinh

Sửa bản in thứ
Nguyễn Thu

1. NGƯỜI CHỈ HUY MƯU TRÍ

Đứng giữa trận địa, Khuê theo dõi chiếc L.19 từ bờ nam sông Bến Hải đang về về bay ra. Khi anh em đi lấy gạo về đủ, Khuê hội ý với toàn đội rồi quyết định dời sang trận địa dự bị. Sáng sớm hôm sau, trời còn đầy mây, chiếc L.19 đã tắt trời bay ra ném một quả đạn hỏa mù xuống chỗ trận địa cũ. Khói đạn chưa tan, hai chiếc A.4D xộc đến, một đơn vị dân quân xã đang đào hào giao thông cạnh chỗ địch vừa thả hỏa mù, vội chạy đến trận địa Khuê. Để bảo vệ các đồng chí dân quân, Khuê quyết định, dù chúng bay cao cũng đánh. Hai chiếc phản lực Mỹ bị đánh, thả bom không chính xác. Đơn vị dân quân không ai bị thương. Khuê rất

mừng. Nhưng địch rất ngoan cố ; chỉ mấy phút sau, một chiếc L.19 nữa bay đến. Hai chiếc máy bay trinh sát chia nhau một chiếc bay cao, một chiếc bay thấp bám trận địa ta dai như đĩa dôi. Khuê nghĩ bụng : người chạy về phía mình quá đông, trận địa bị chúng phát hiện rồi. Cần phải di chuyển ngay sang chỗ khác để bảo đảm an toàn, tiếp tục chiến đấu. Khuê phân công đồng chí Trần ở lại cùng một số anh em yểm hộ cho lực lượng lớn hơn do Khuê chỉ huy di chuyển trước. Tất cả nguy trang rất kỹ. Nhưng hai chiếc L.19 vẫn bám riết, chỉ điềm cho hai A.D6 bâu chặt lấy đội của Khuê.

« Chừ mà đợi về đến trận địa mới thì mất thời cơ. Bộ đội pháo cao xạ, xe pháo công kênh thế mà giữa đường gặp địch cũng đánh, hưởng gì anh em du kích mình ». Nghĩ vậy, Khuê đưa mắt xem xét xung quanh , hạ lệnh cho anh

em nhanh chóng giả súng lên thành hào giao thông, chiến đấu. Thi hành lệnh của chỉ huy, hai đồng chí Lê Dũng và Lê Đức Năm nhanh nhẹn lấy thân làm giá súng cho đồng đội đánh địch. Khuê chỉ huy khẩu súng đầu, lấy tiếng súng làm mệnh lệnh cho các bộ phận khác bắn. Những đờng đạn rất căng nổ tóe lửa dưới thân chiếc A.D6 đang sà xuống. Cánh trái của nó bỗng ùn ùn phụt khói. Cuộc chiến đấu kéo dài suốt từ 5 giờ sáng đến 1 giờ chiều. Lúc đón đánh địch ở chỗ này, lúc chuyển đến chỗ khác, bom đạn tới tấp nổ xung quanh, khói bụi mù mịt, nhưng Khuê cũng như các đồng chí trong đội vẫn vững vàng, dĩnh đạc đánh trả địch, bảo vệ an toàn cho đồng bào và cả đơn vị dân quân bạn. Sau cuộc chiến đấu, trở lại trận địa cũ, thấy chỉ chít những hố bom, các đồng chí trong đội trực chiến vui mừng nói :

— Hôm nay, nếu đồng chí Khuê không cho di chuyển nhanh thì anh em bị thương vong nhiều.

*
**

Mấy tháng cuối năm, giặc Mỹ đánh phá xã của Khuê ngày càng ác liệt, man rợ. Suốt đêm ngày, hết máy bay ném bom lại đến đạn đại bác ở bờ nam sông Bến Hải, ở ngoài biển bắn vào. Chúng dùng cả máy bay B. 52 nữa. Thôn xóm của Khuê đã bị bom đạn Mỹ cày nát. Hồ bom chồng lên nhau chi chít, bừa bãi khắp vườn tược, đồng ruộng. Ngôi nhà gỗ xinh xắn của Khuê khuất trong vườn mít um tùm hơn 100 gốc, đến mùa mít chín thơm lừng, cũng không còn nữa. Bố và em gái Khuê cũng đã ngã xuống vì bom đạn Mỹ trên mảnh vườn thân yêu đó. Trong người Khuê, ngày đêm như có tiếng gọi

khẩn thiết của bố, của em, của bà con ruột thịt, thôi thúc Khuê trả thù, quyết đánh kẻ xâm lược tàn ác nhất.

Không một giây phút rời trận địa, ngày ngày Khuê chăm chú theo dõi từng loại máy bay địch mới xuất hiện, từng vòng liệng, từng mảnh khóc của chúng và tự tìm ra cách đối phó. Một hôm, Khuê thấy có những triệu chứng địch sẽ dùng máy bay B.52 ném bom. Có trình bày ý kiến trước tổ Đảng. Được tổ Đảng đồng ý, Khuê nhanh chóng tổ chức lại đơn vị, bố trí lại đội hình chiến đấu, phân công lại các số pháo thủ. Quả như Khuê dự đoán, vừa bố trí xong lực lượng chiến đấu, thì máy bay B.52 liên tiếp đến thả ba đợt bom. Khói bom chưa tan, hai chiếc máy bay trinh sát đã bay lượn trên trận địa của Khuê. Loại máy bay này hoạt động dai suốt buổi nếu chúng không bị đánh. Kiên nhẫn chờ cho

chiếc trinh sát phản lực bỏ nhào xuống, Khuê hạ lệnh bắn. Nó bị trúng đạn, khói ở cánh trái phụt mạnh, tiếp theo là ngọn lửa bốc cao dần. Chiếc thứ hai thấy vậy, vội chạy trốn về phía nam, bỏ dở cuộc trinh sát.

*
**

Sau nhiều trận chiến đấu quyết liệt, xã T. đã hạ 3 máy bay Mỹ, bắn bị thương nhiều chiếc khác. Tuy bom đạn là thế nhưng toàn đội do Trương Thị Khuê chỉ huy không một ai bị thương vong.

2. EM THẮNG

Hôm ấy, giặc Mỹ mở trận càn lớn vào vùng nam khu phi quân sự. Chúng rải bom na pan và ét xăng đốt cháy các làng xóm suốt từ Thủy Bạt sát biển đến Hải Cự trên miền tây. Chúng

cho máy bay lên thẳng và xe bọc thép đến định đồn đồng bào bên đó vào các khu tập trung cạnh đồn bốt. Đồng bào ta không chịu, một số chạy sang miền Bắc. Nhưng ra đến bờ sông thì bị lộ. Lũ giặc dã man liền tập trung máy bay, đại bác bắn chặn. Trước tình hình đó, Đảng ủy xã X. quyết định đưa thuyền qua sông để đón đồng bào. Máu chảy ruột mềm, không gì ngăn được chúng ta làm việc đó! Chủ trương này chỉ phổ biến trong dân quân nhưng không hiểu vì sao đã lan ra nhân dân rất nhanh. Bác Hệ dội chiếc thuyền nan ra đến bến thì bị giữ lại. Bác gạt anh dân quân ra một bên, nói : « Lúc này đứng ngó thì thà đâm đầu xuống sông mà chết còn hơn ». O Mai, công nhân ở xưởng cưa, về thăm mẹ ốm, đã đến giờ đi rồi cũng cầm sào lao xuống sông. Nhưng người nhanh nhất, nhanh hơn cả các chú dân quân là Thắng.